Calor enim in metuendo superiora deserit loca, quod facie, aluóque constat: facies enim pallet, aluus interdum funditur. Ergo quòd calor locis superiotibus deficit, algor oritur: quòd humor deficit, sitis exultat. 9 Quam ob causam cùm & metus, & dolor quædam sit ægritudo, qui dolent, clamant, qui metuunt, silent? An qui dolent, suum retinent spiritum: itaque is vniuersus erumpens, cum clamore emittitur: metuentibus corpus refrigeratur, calórque ima petit, qui spiritum mouet. Quò igitur hic se contulerit, ibidem spiritum potissimum excitabit: quapropter venter eorum, qui metuunt, obcrepare solitus est. Vox autem spiritus sursum versus elatus est, partibus quibusdam veluti instrumentis conficiendus, absoluendúque: Causa verò, cur homines dolentes suum retineant spiritum, est, quòd omnes inditis à natura nobis præsidiis, aliquo detrimento affecti, sine vlla cogitatione vti solemus, vt etiam cæteræ omnes animantes: aliæ nanque cornibus, aliæ dentibus, aliæ vnguibus repugnant, seséque defendunt: atqui ad dolores vel omnes certè, vel plurimos calor adiuuat, quem profectò is auget, qui suum cohibet spiritum. Calfacit enim doloris incitabula, contracto introrsus calore per spiritum, atque excoquit. 10 Cur metuentibus alui fundantur, libidóque vrinæ lacessat? An quia calor insitus nobis, quasi animans est: hic ergo rem quamcunque timuerit, defugit: quod cum extrinsecus, tum conturbandi, tum cæterorum metuendi generum ratio inuehatur, atque in ima de superis defluat, & è summis ad intima sese penetret, efficitur vt alui, vesicæque fundantur, facilésque reddantur. Nam & anethum, & absinthium, & quæcunque vrinam moueant, eadem calida esse, manifestum est. Quin etiam medicamenta aluo accommodata calorifica esse nouimus, & partim eorum quæ soluendi vim tantum obtinent, partim vel aliter tabefacere queunt, vt allium vrinæ tabificum est. Hoc igitur idem, quod ea ipsa, calor quoque efficere potest, qui de summis in hæc loca sese cogit, & contrahit. 11 Cur homines metuentes suos testiculos contrahunt? contrarium enim, vt remittantur, & flacceant, congruum dixeris, cùm calor metuentium in eum locum se colligat. An metuentes omnes ferè similes frigẽtibus sint:

A διὰ τοῦτο δὲ, θερμαινόμενοι; διότι ἐν τῷ φοβεῖσθαι, τὸ θερμὸν ἐκλείπει, καὶ τὸ ὑγρὸν ἐκ τῆς αὔτου τόπων. δηλοῖ δὲ τὸ χρῶμα καὶ ἡ κοιλία. τὸ μὲν γὰρ πρόσωπον, ὠχρόν· αἱ δὲ κοιλίαι, [ἐνίοτε] λύονται. διὰ μὲν [οὖν] τὸ ἐκλείπειν τὸ θερμὸν ἐκ τῆς αὔτου, τὸ ῥῖγος γίνεται. διὰ δὲ τὸ ὑγρὸν, ἡ δίψα. 9 Διὰ τί τε τε φόβος λύπης τινὸς ὄντος καὶ τῆς ἀλγηδόνος, οἱ μὲν ἀγρυπνοῦντες, ἀναβοῶσιν· οἱ δὲ φοβούμενοι, σιω-

B πῶσιν; ἢ οἱ μὲν ἀλγοῦντες, κατέχουσι τὸ πνεῦμα· (δι' ὃ ἀθρόον ἐξιὸν, μετὰ φωνῆς ἐξέρχεται) τῆς δὲ φοβουμένου, κατέψυκται τὸ σῶμα, καὶ τὸ θερμὸν κάτω ἐνήνεκται, ὃ ποιεῖ πνεύματα. ἢ οὖν ἀνλοῦνται μάλιστα, ἐνταῦθα καὶ ποιεῖ αὐτά. δι' ὃ καὶ ὑπεροφοῦσιν οἱ φοβούμενοι. ἢ δὲ φωνὴ ὅτι φορὰ πνεύματος, αὔλου πως καὶ διὰ τόνου γενομένη. τοῦ δὲ τοῦ ἀν-

C γρυπνοῦντας κατέχειν τὸ πνεῦμα, εἴποιν, ὅτι ταῖς ἐνυπαρχούσαις ἡμῖν βοηθείαις φύσει, ὀλιγωρεῖ πάντες πάντες, ἄνευ λογισμοῦ χρώμεθα, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα· τὰ μὲν γὰρ κέρασι, τὰ δὲ ὀδοῦσι, τὰ δὲ ὄνυξιν ἀμύνεται. πρὸς δὲ τὰ ἀλγήματα πάντα ἢ τὰ πλεῖστα, βοηθεῖ ἡ θερμότης· ὃ ποιεῖ ὁ κατέχων τὸ πνεῦμα. θερμαίνει γὰρ καὶ ἐκπέπτει τὸ ἄλγημα, συστέλλων ἐντὸς τὸ θερμὸν τῷ πνεύματι. 1 Διὰ

D τί τοῖς φοβουμένοις αἱ κοιλίαι λύονται, καὶ οὐρητιῶσιν; ἢ τὸ θερμὸν τὸ ἐν ἡμῖν ὄζιν ὥσπερ ζῶον; τοῦτ' οὖν φεύγει ὅτε ἂν φοβηθῇ. ἔξωθεν οὖν γινομένων τῆς τε τοῦ τῆς ἀγωνίας φόβων καὶ τῆς τοιούτων, καὶ ἐκ τῆς αὔτου θεν εἰς τὰ κάτω, καὶ ἐκ τῆς ὅλης πόλεως εἰς τὰ ἐντός. ἐκθερμαινόμενοι δὲ οἱ ὥσει τῶν κοιλίαν τόποι, καὶ τῶν κύστεων διαλύονται, καὶ ποιοῦσιν

E αὐτὰς ὀυτρεπεῖς. καὶ γὰρ τὰ ἄνισα καὶ τὰ ἀνήθια, καὶ ὅσα οὐρητικὰ, θερμαντικά. ὁμοίως δ' καὶ τὰ περὶ τῶν κοιλίαν φάρμακα, τὰ κάτω θερμαντικώτερα· καὶ τὰ ὑγρὰ, τῆς εἰστενεχθέντων μόνον λυτικά· τὰ δὲ, καὶ ἑτέραν σωτηρίαν ποιεῖ· ὅθ' τὸ σκόροδον εἰς τὸ οὖρον. τὸ αὐτὸ δὴ τοῖς τοιούτοις, ἢ ἐκ τῆς ὅλης πόλεως θερμασία εἰς τούτοις τοῦ τόποις συμβαίνει

F σφᾶ. 11 Διὰ τί οἱ φοβούμενοι σαπῶσι τὰ αἰδοῖα; εἰκὸς γὰρ ἀνῆ τοιωῦτον, εἰς τοῦτον τὸν τόπον τὸ θερμὸν ἀθροίζοιμένου τῆς φοβουμένων, αὐτὰ θεῖν αὐτά. ἢ οἱ φοβούμενοι ψυχρὸν ἅπαντες ὥσπερ ῥιγοῦντες εἰσιν; ἐκλελοιπότες οὖν ἐκ τῆς ὅλης πόλεως τὸ θερμὸν, συσπῶσι. δι' ὃ καὶ βουβυλιάζουσιν οἱ δειλοὶ δεδιότες.

δειλοῖ